

Cóc Kiện Trời

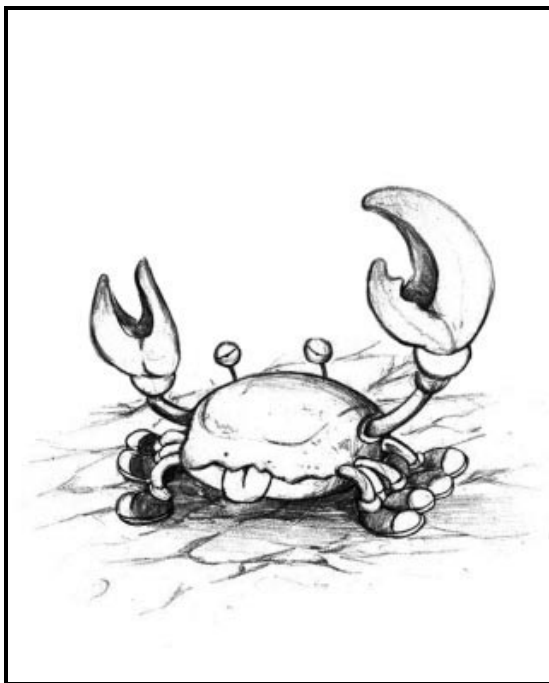

Lời: Phạm Ngọc Bích ♦ Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ngày xưa, mấy năm liền, trời hạn hán khủng khiếp, hết tháng này đến tháng khác. Cây cối bị thiêu cháy. Sông ngòi, đầm hồ đều cạn. Muôn loài không còn một giọt nước để uống. Không ai nghĩ được kế gì để cứu mình, cứu muôn loài. Duy có anh chàng Cóc tí bé nhỏ, xấu xí là có gan to. Anh tính chuyện lên thiên đình kiện Trời làm mưa cứu muôn loài.

Lúc đầu chỉ có một mình nhưng anh không nản. Đi qua một vùng đầm khô, Cóc tía gặp Cua càng. Cua hỏi Cóc đi đâu. Cóc bèn kể rõ sự tình và rủ Cua cùng đi kiện Trời. Ban đầu Cua định bàn ngang, thà chết ở đây còn hơn chứ Trời xa thế đi sao tới mà kiện. Những con vật ở chung quanh nghe Cóc nói lại tranh nhau mà bàn cãi làm cho Cua nổi giận. Thế là Cua làm ngược lại. Cua tình nguyện cùng đi với Cóc.

Đi được một đoạn, Cóc gặp Hồ đang thở thoi thóp và Gấu đang khát cháy họng. Cóc rủ Gấu và Hồ đi kiện Trời. Hồ còn lưỡng lự thì Gấu đã gạt đi mà nói rằng:

- *Anh Cóc nói có lý. Đến ngang như anh Cua còn theo anh Cóc thì tại sao chúng mình không theo?*

Cả bọn nhập lại thành đoàn. Đi thêm một chặng nữa thì gặp đàn Ong đang khô mật và con Cáo bị lửa nướng cháy xém lông. Cả hai con vật này cũng hăng hái nhập vào đoàn loài vật đi kiện Trời.

Cóc dẫn các bạn đi mãi, đi mãi đến tận cửa thiên đình. Đứng trước cửa Trời oai nghiêm, bọn Cọp, Gấu, Cáo, Ong và Cua đều sợ. Duy chỉ có Cóc là gan liền đồng dặc ra lệnh:

- *Các anh hãy nghe lời tôi. Kia là chum nước của Trời, anh Cua vào nắp trong ấy. Anh Cáo nắp ở phía bên trái tôi, anh Gấu nằm ở phía bên phải tôi, còn anh Cọp chịu khó nằm đằng sau tôi. Các anh có nghe tôi thì mới thắng được Trời.*

Sắp đặt xong đầu dây Cóc mới nhảy lên mặt trống đánh ba hồi trống âm vang như sấm động. Ngọc Hoàng đang ngủ trưa bị tiếng trống đánh thức dậy nên bực tức, sai Thiên Lôì ra xem. Ra tới cửa, Thiên Lôì ngạc nhiên vì chỉ thấy mỗi một con Cóc xù xì xấu xí đang ngồi chễm chệ trên mặt trống của nhà Trời. Thiên Lôì bèn vào tâu Ngọc Hoàng. Ngọc Hoàng nghe xong bực lắm bèn sai con Gà trời bay ra mổ chết chú Cóc hỗn xược kia. Gà trời vừa hung hăng bay ra thì Cóc đã nghiêng răng ra hiệu; lập tức Cáo nhảy ra cắn cổ Gà tha đi mất.

Thấy thế, Ngọc Hoàng càng giận giữ sai Chó nhà trời xô ra cắn Cáo. Chó vừa xông xộc chạy ra thì Cóc lại nghiêng răng ra hiệu. Lập tức Gấu nhảy xô ra đón đường tát cho Chó một đòn trời giáng. Chó chết tươi.

Ngọc hoàng bèn sai Thiên lôi ra trị tội Gấu. Thiên lôi vừa vác búa tầm sét ra đến cửa thiên đình thì Cóc đã nghiêng răng ra lệnh. Lập tức đàn Ong bay vù ra và đốt Thiên Lôi. Bị Ong đốt, Thiên Lôi vội vàng vút cả búa tầm sét nhảy ùm vào chum nước chạy trốn. Nào ngờ Cua càng đang nắp trong chum nước, giương đôi càng kẹp chặt lấy cổ Thiên Lôi. Thiên Lôi đau quá gào thét vùng vẫy vỡ cả chum nước. Thiên Lôi tìm đường chạy trốn thì Cóc tía lại nghiêng răng ra lệnh. Lập tức Hổ nắp sau Cóc tía nhảy bổ ra gầm lên một tiếng vang động làm Thiên Lôi bất tỉnh tại chỗ.

Ngọc Hoàng thấy thế sợ quá bèn xin giảng hòa và tôn cóc làm cậu mình. Cóc lên giọng:

- *Đã bốn năm nay ở dưới trần gian hạn hán, không một giọt mưa. Xin Ngọc Hoàng làm mưa ngay cho trần gian được nhờ.*

Ngọc Hoàng ngượng ngùng:

- *Cóc với ta nay đã là chỗ thân thích, ta sẽ làm theo ý cậu. Khi muốn ta làm mưa, cậu chỉ cần nghiêng răng là trời lập tức đổ mưa nên có câu đồng dao:*

Ngọc hoàng bèn sai rồng đen bay xuống phun mưa và đưa Cóc cùng các bạn về hạ giới. Từ đó, hễ Cóc nghiêng răng là trời lập tức đổ mưa nên có câu đồng dao:

*Con Cóc là cậu ông Trời,
Ai mà đánh nó thì Trời đánh cho.*

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051